

вори Иуда, който го прѣдаде, и рече: Да ли съмъ азъ, Учителю? казва мѡ: ты рече. И когато їадаха, зѣ Исусъ хлѣвъ-тъ, и благослови и прѣломи (го), и даваше на ученицы-ты, и рече: Земете, їаждете, това е тѣло-то мое. И зѣ чаша-та, и благодари, и даде имъ и казваше: Пийте отъ нея сички; защото това е моя-та кръвъ на новъа завѣтъ, която са заради мнозина излива за прощеніе на грѣхове-ты. И дѡмамъ ви, че отъ сега на татъкъ нѣма да пийъ отъ она плодъ на лоза-та, до онзи день, когато го пийъ ново съ васъ въ царство-то на Отца моего. И като испѣха пѣснь, излѣзоха на гора-та Єлеонска. Тогава имъ казва Исусъ: Сички вы ще са съблазните въ мене таа ноць; защото е писано: „Ще поразъ пастыра, и ще са распръснѣтъ овцы-ты на стадо-то.“ И слѣдъ възкресеніе-то си, ще вы прѣдварѣ въ Галилеа. И Петръ отговори и рече мѡ: Ако и сички да са съблазнатъ въ тебе, азъ никога нѣма да са съблазнѣ. Рече мѡ Исусъ: истина ти казвамъ, че въ тѣзи ноць прѣди да попѣ пѣтель-тъ, трижды ще са отречешъ отъ мене. Казва мѡ Петръ: Ако стане нѣжда и да умрѣ съ тебе, нѣма да са отрекѣ отъ тебе, подобно рѣкоха и сички-ти ученицы. Тогава идва Исусъ съ тѣхъ на едно мѣсто, което са наричаше Геосиманіа; и казва на ученицы-ты си: Оѣдете тѣка, догдѣ идѣ тамъ да са помолѣ. И като зѣ Петра, и двамата сынове Зеведеви, и начала да

скърби и да тѣжи. Тогава имъ казва: прѣскървена е дѡша-та ми до смъртъ; постоите тѣка, и вѣдни вѣдете съ мене. И като отиде малко на напѣдъ, падна на лице-то си, и молаше са и дѡмаше: Отче мой, ако е възможно, нека замине таа чаша; не обаче както азъ искамъ, но както (ище-шь) ты. И їави мѡ са Ангелъ отъ небе-то, та го укрѣплаваше. И понеже вѣ въ тѣга, молаше са поускрдно: И потъ-тъ мѡ стана като капкы кръвъ, които капахъ на земя-та. И като стана отъ молба-та, доде при ученицы-ты си, и намѣри ги заспалы и рече на Петра: така ли неможѣхте единъ часъ да постоите вѣдни съ мене? Бодрстввайте и молете са, да не вы въ искушеніе да влѣзите; дѡхъ-тъ е водръ а плоть-та немоцна. Пакъ отиде втори пѣтъ, та са помолѣ и дѡмаше: Отче мой, ако не е възможно таа чаша да замине отъ мене, безъ да пий, нека вѣде воля-та твоа. И като доде намѣрва ги пакъ заспалы, защото очи-ты имъ вѣха отегнали. И остави ги и отиде пакъ и помолѣ са трети пѣтъ, и рече истото-то слово. Тогава идва при ученицы ты си, и казва имъ: спете отъ сега и почивайте; Ёто, приближи часъ-тъ, и Сынъ челоуѣческій са прѣдава въ рѣцѣ на грѣшницы. Станете да идемъ; Ёто наближи онзи, който ма прѣдава. И когато той още говораше, ето Иуда, единъ отъ дванадесѣтъ-тѣ, додѣ; и съ него народъ много съ ножове и сопы, отъ първосвѣщен-

ницы-ты